

เทพเจ้าแห่งชาวกระเหรี่ยง

ประวัติวัดม่วงคำ
บทสวดมนต์-กัมมัฏฐานภาวนา

ที่ระลึกงานทอดกฐิน วันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2547

พระนางจามรี

ภาพหลวงปู่ปราบมาร

กระเหรี่ยงนิมนต์ให้
หลวงปู่ครูบาชัยยะวงศาพัฒนา
มาสร้างวิหารวัดม่วงคำ

พระเจดีย์อยู่ในวิหารวัดม่วงคำ

พระประธานยังไม่ได้
ตกแต่งองค์ อยู่ที่วิหารเก่า

วันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2533
เริ่มบูรณะพระเจดีย์
และเริ่มสร้างวิหาร

คำนำ

หนังสือประวัติวัดม่วงคำ ได้จัดพิมพ์ขึ้น เพื่อเผยแพร่ให้พุทธศาสนิกชนที่ได้มาทำบุญทอดกฐินในครั้งนี้ วันที่ 6 พ.ย. พ.ศ. 2547 ได้รู้จักวัดมากขึ้น และได้ทราบความเป็นมาของวัดม่วงคำ ซึ่งเป็นวัดที่หลวงพ่อครูบาชัยยะวงศาพัฒนา ของลูกๆได้มาบูรณะไว้และได้รู้จักประวัติของพระนางจามรีโดยย่อ

คณะผู้จัดทำมีความระลึกถึงครูบาอาจารย์ และจะเดิน ตามรอยเท้าพ่อ บูรณะวัดในสาขา ของหลวงพ่อ เท่าที่ลูกๆจะทำได้

จากปากคำของชาวบ้านเล่าให้ฟัง จากคำของหลวงพ่อ ครูบาชัยยะวงศาพัฒนา ที่ท่านเจ้าอาวาสได้ถ่ายทอดมา เพื่ออนุชนรุ่นหลังจะได้รู้ว่าวัดม่วงคำมีความสำคัญเพียงใด ทำไมหลวงพ่อจึงได้บูรณะใหม่ ในเรื่องความเป็นมาของเจดีย์ ในวิหาร คงจะเป็นประโยชน์ แก่ท่านผู้อ่านไม่มากก็น้อย

จึงขออนุโมทนา กับท่านผู้มีจิตศรัทธาได้สละปัจจัยร่วมสร้างหนังสือพร้อมทั้งอนุโมทนา กับท่านผู้มีอุปการคุณทุกท่าน ที่ได้เห็นความสำคัญของวัดม่วงคำ และพิมพ์หนังสือ เป็นธรรมทาน อันเป็นทานที่มีอานิสงฆ์ ให้ผลทางปัญญา และความเฉลียวฉลาดในการแก้ไขปัญหา มีปฏิทานไหวพริบดี ให้ตัดซึ่งกิเลสให้พ้นทุก ในวัฏฏะสงสารเข้าถึงซึ่งพระนิพพาน ในชาติปัจจุบันนี้

บุญกุศลอันใดที่เกิดจากการทำหนังสือ เล่มนี้ ขอถวายแด่ครูบาเจ้าศรีวิชัยหลวงพ่อครูบาเจ้าชัยยะวงศา พระนางจามรี ครูบาอาจารย์ ที่ได้มาสร้างบูรณะ วัดม่วงคำ และเทพยดา อินพรหม หลวงปู่ฤาษี โยคี ที่รักษาวัดม่วงคำ ทุกๆองค์ ขออนุโมทนา กับคุณลูกๆของหลวงพ่อทุกคนในการจัดพิมพ์ หนังสือในครั้งนี้

หากผิดพลาดประการใด ขอนอบน้อมรับและขอโอกาสครูบาอาจารย์ ท่านผู้รู้ทั้งหลายได้โปรดชี้แนะ เพื่อประโยชน์จะได้ปรับปรุง แก้ไขต่อไป

คณะลูกผู้จัดทำ สมควร-ประไพ

ประวัติวัดม่วงคำ

ชื่อเดิม วัดม่วงคำ เดิมมีชื่อเรียกว่า " วัดดอยวงศ์ " ซึ่งชาวบ้านเรียกกัน เนื่องจาก หลวงพ่อวงศ์ (ครูบาเจ้าชัยยะวงศาพัฒนา) เป็นผู้สร้าง

สถานที่ตั้ง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๒ ตำบล ทุ่งหัวช้าง อำเภอ ทุ่งหัวช้าง จังหวัด ลำพูน

ขนาดเนื้อที่ เนื้อที่มีทั้งหมด ๖ ไร่

ถาวรวัตถุภายในวัด มีวิหารใหญ่ ๑ หลัง กว้าง ๑๘.๐๐ เมตร ยาว ๓๗.๓๐ เมตร มีกุฏิสงฆ์ ๓ หลัง ศาลาบำเพ็ญบุญ ๒ หลัง

เจ้าอาวาส ปัจจุบันมีพระอาจารย์ปั๋น ปามจุโจ เป็นเจ้าอาวาส มีพระจำพรรษาทั้งหมด ๓ รูป

ความเป็นมา

เมื่อเกือบสองพันปีที่ผ่านมา สมัยพระนางจามรี ได้ทรงนำขบวนช้างม้ามาลี้ภัย โดยขึ้นดอยมาถึงดอยอีสุ้ย(สุ้ย เป็นภาษากะเหรี่ยงแปลว่า รู้สึกอิดโรย) จึงทรงพาขบวนช้างม้ามาพักที่ทุ่งข้าวหาง แล้วเดินทางต่อผ่านมาทางบ้านตะเคียนปม จนมาถึงบ้านหัวคั่ว และหยุดพักรี้พลที่ติดตามมาด้วย ณ ที่นี้

(หัวคั่ว หมายถึง ในอดีตชาติที่หลวงพ่อครูบาเจ้าชัยยะวงศาพัฒนาได้เกิดเป็นพญากวางคำ ขณะที่พญากวางคำพาฝูงกวางเล็มหญ้าอยู่ พญากวางคำแลเห็นนายพรานเกรงว่าฝูงกวางจะถูกทำร้าย จึงวิ่งแยกออกมาตัวเดียวเพื่อล่อให้นายพรานตามไปจนถึงยอดดอยแห่งหนึ่งซึ่งปัจจุบันเรียกกันว่า วัดดอยกวางคำ ในขณะนั้น ได้มีพระมหาเถระรูปหนึ่งกำลังสาธยายธรรมอยู่ พญากวางคำรู้สึกเพลิดเพลินและเคลิ้มตามเสียงของพระมหาเถระ จึงได้ถูกนายพรานยิงตาย หลังจากพญากวางคำถูกยิงตายแล้วนายพรานก็แบ่งเนื้อกัน ส่วนหัวพญากวางคำนั้นนายพรานได้นำมาคั่วเพื่อเอาน้ำมัน ณ สถานที่นี้จึง

เรียกว่า หัวคั่ว มาจนบัดนี้ชื่อเรียกสถานที่นี้จึงกร่อนเป็น หัวขัว ตามที่เรียกกันอยู่ในขณะนี้)

พระนางจามรีได้ทรงอธิษฐานจิตสร้างเจดีย์และวิหารโดยการก่ออิฐ ณ ที่แห่งนี้ และต่อจากนั้นได้ทรงนำขบวนช้างม้าเดินทางลัดเลาะจนมาถึงบริเวณซึ่งเป็นที่ตั้งของวัดพระธาตุดวงเดียวในปัจจุบัน จึงสร้างเมืองที่ดวงเดียว(วัดพระธาตุดวงเดียว)และสร้างวัดที่ห้าดวง(วัดพระธาตุห้าดวง)ซึ่งอยู่บริเวณติดต่อกัน

กาลเวลาล่วงมาจนถึงสมัยครูบาศีลธรรม(ครูบาเจ้าศรีวิชัย)ได้เดินทางมาพบวัดหัวคั่ว เห็นว่าวัดวาอารามทรุดโทรมมาก เดิมทีที่บริเวณวัดนี้มีต้นมะม่วงต้นหนึ่งใหญ่มากและมีรสเปรี้ยวมาก ท่านครูบาเจ้าศรีวิชัยจึงอธิษฐานจิตว่า

"ถ้า**ที่นี่จะเป็นวัดต่อไป** ก็ขอให้มะม่วงที่มีรสเปรี้ยวกลายเป็นรสหวาน"

หลังจากอธิษฐานจิตแล้ว ทันใดนั้นมะม่วงที่มีรสเปรี้ยวมากก็กลายเป็นรสหวานทันทีตามคำอธิษฐานของท่านครูบา ดังนั้น ต่อมาวัดนี้จึงได้ชื่อ วัดม่วงคำ ตามที่เรียกกันในปัจจุบัน

จากนั้นมา วัดม่วงคำ จึงกลายเป็น วัดร้าง มาประมาณ 40 ปี

หลังจากนั้นหลวงพ่อครูบาเจ้าชัยยะวงศาพัฒนา ท่านได้มาพบพระเจดีย์และวิหารซึ่งอยู่ในสภาพเก่าแก่ทรุดโทรมมาก จึงได้ปรึกษาผู้เฒ่าผู้แก่ ว่าจะบูรณะขึ้นมาใหม่ หลวงพ่อจึงอธิษฐานจิตโดยการวัดวาไม้ว่า

"ถ้าเป็นของกูผู้ที่จะได้สร้างสำเร็จก็ให้ไม้ที่วานี้ยาวออก เพื่อจะได้สร้างวัดขึ้นมาใหม่ให้ญาติโยมทั้งหลายได้ทำบุญสุนทานกันต่อไปในภายหน้า"

และหลังจากที่หลวงพ่อได้วัดวาไม้ใหม่อีกครั้ง ไม้อันเดิมก็ยาวออกมาตามคำอธิษฐาน หลวงพ่อท่านจึงได้ทำการบูรณะวัดนี้ให้เจริญขึ้นมาใหม่อีกครั้ง หลวงพ่อได้นิมนต์พระสงฆ์จำนวน 9 รูปมาทำพิธีสวดถอน โดยมีครูบาหวัน เจ้าคณะตำบลตะเคียนปม เจ้าคณะตำบลทุ่งหัวช้างร่วมอยู่ด้วย

หลวงพ่อได้สร้างวิหารหลังใหม่ครอบเจดีย์องค์เดิมและสร้างเจดีย์องค์ใหม่ครอบของเดิมเอาไว้ โดยเริ่มลงมือก่อสร้าง เมื่อวันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๓

หลวงพ่อได้มอบหมายให้ **ตุ๊ปิ๋น** มาช่วยควบคุมการก่อสร้างและดูแลวัด ทั้งนี้ โดยมีหลวงพ่อเป็นองค์ประธานให้การอุปถัมภ์ มีพระธรรมจาริกและเจ้าคณะตำบลรวมทั้งผู้ใหญ่บ้าน ๔ หมู่บ้าน ได้พาชาวบ้านมาช่วยทำความสะอาดและแผ้วถางบริเวณวัดประมาณ ๑๐๐ คน

ต่อมาวันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ ก็เริ่มสร้างวิหารต่อจนแล้วเสร็จและได้ทำพิธีฉลอง(ปอยหลวง)วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

วิหารหลังนี้ถือได้ว่าหลวงพ่อได้ออกแบบการก่อสร้างให้มีลักษณะที่แปลกไปจากวิหารโดยทั่วไปคือ เป็นวิหารที่ใหญ่ที่สุดในอำเภอทุ่งหัวช้างก็ว่าได้และที่แปลกกว่าที่อื่นๆก็คือ สร้างครอบพระธาตุเจดีย์เอาไว้ วิหารหลังนี้จึงเป็นเสมือนวิหารครอบพระเจดีย์ไปโดยปริยาย โดยทั้งนี้ สิ้นค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างทั้งหมดทั้งสิ้นเป็นเงินถึง 6,345,600 บาท และนอกจากนี้ช่างที่ก่อสร้างวิหารและพระเจดีย์ก็เป็นช่างกะเหรี่ยงจากวัดพระพุทธบาทห้วยต้มทั้งสิ้น หากใช้แรงงาน/ช่างคนเมืองหรือพื้นเมืองอาจจะทำให้มูลค่าการก่อสร้างสูงกว่านี้เป็นเท่าตัวเลยทีเดียว

กล่าวได้ว่าวิหารและพระเจดีย์ของวัดม่วงคำนี้เป็นฝีมือช่างกะเหรี่ยงโดยแท้จริงและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่ออกแบบการก่อสร้างทั้งหมดก็คือ หลวงพ่อครูบาเจ้าชัยยะวงศาพัฒนา...ตนบุญแห่งล้านนาผู้ได้ชื่อว่า เทพเจ้าของชาวกะเหรี่ยงโดยแท้

คำสอนหลวงพ่อครูบาชัยยะวงศาพัฒนา

1. เว้นหมาพอศอก เว้นวอกพอวา เว้นคนพาลาให้ไกลแสนโยชน์
2. คนเราเกิดมาหนีทุกข์ไม่พ้นสักคน ไม่มีบุญก็ทุกข์ มีบุญก็ทุกข์ ยิ่งมีบุญมากก็ยิ่งทุกข์ ไม่เห็นมีใครมีสุขสักคน
3. สุขอย่าง "คน" นี้ไม่ใช่หรอก สุขอย่างคนนี่ยังเป็นทุกข์ สุขอย่างคนมีเงินแสนเงินล้านจะทำอะไรก็ได้ก็ยังเป็นทุกข์ กลัวเงินทองฉิบหาย จะเอาไปค้าไปขายก็กลัวคนโกง
4. ให้ยึดทาน ศีล ภาวนาเป็นหลักปฏิบัติ ไปไหนก็ได้ อยู่ที่ไหนก็ไม่ขาดแคลน ปรารถนาอะไรก็ได้ ถ้าไม่ปฏิบัติเลยก็ไม่ได้อะไร
5. การหนีกรรมก็ต้องทำบุญไปเรื่อย ๆ แล้วงดเว้นไม่ทำกรรมชั่วทุกอย่าง
6. การใช้กรรมนั้นต้องให้หมด ไม่ให้มีสักฝุ่นธุลีหนึ่ง ถ้าหมดก็ไปนิพพานได้
7. ถ้า ปฏิบัติ ถึงขั้นพระอริยะ หนี(กรรม)ได้ แต่กรรมยังตามอยู่ แต่เบาไป เช่น โทษประหารเป็นจำคุกตลอดชีวิต โทษทุบตีก็เหลือแต่ด่า โทษด่าก็กลายเป็นสั่งสอน
8. ถ้าทำความดีได้ก็แปลว่าหนีนรกได้ แต่หนีกรรมเก่าหนีไม่ได้ต้องไปเจอ ถ้าใช้หนี้ไม่หมด ไปนิพพานไม่ได้
9. เรื่องโชคต่าง ๆ เรื่องเงินเป็นเรื่องเล็ก โชคบุญเป็นเรื่องใหญ่ ถ้าบุญมีกับตัวแล้วนั่นแหละเงินก็มาเอง
10. ทำบุญน้อย แต่เจตนาดีก็ได้(บุญ)มาก เจตนาไม่มี ให้ทานมากก็ไม่ได้(บุญ) แล้วแต่เจตนา

11. บำเพ็ญไปเรื่อย ๆ ก็จะได้ถึงจุดหมาย ให้เอานิพพานอย่างเดียว สาธุ นิพพานัง ปรมัง สุขัง โหนตุ

12. ถ้าทำบุญจริง ๆ แล้ว อย่าไปลืมบุญให้รักษาไว้ ภาวนาว่า มุตตะจาโค ไปเรื่อย ๆ ให้เป็นบุญไปทุกวัน ปรารถนารำพึงไปทุกวัน บุญก็ไม่เสียหาย

13. ข้าวสุกปั้นเดียวนี้ถ้าเอาไปขายได้ 100 บาท ถ้าเอาไปใส่บาตรปรารถนาให้มีอาหารทุกชาติ ข้าวปั้นเดียวนั้นจะกินไม่หมดทั้งชาตินี้และชาติหน้าทุกชาติ

14. คน 3 ประเภท (คือ) 1 (มี)เจตนาเอง ศรัทธาเอง หาได้ด้วยตนเอง ไปทำบุญเอง ประเคนเอง ได้บุญมากที่สุด 2 อยากทำบุญ รอให้เขามาบอกก่อน ถ้าเขาไม่มาบอกก็ไม่ไป ถ้าเขามาบอกก็จะไป บังคับให้ไปก็ไปเมื่อนั้น ถ้าไปอย่างนั้น คนที่มาบอกได้บุญไปครึ่งหนึ่ง เจ้าของทานได้(บุญ)ครึ่งหนึ่ง 3 อีกพวกหนึ่ง บอกก็ไม่ไป ไม่บอกก็ไม่ไป

15. ขณะนั่งภาวนา สมมุติว่าเราเป็นพระอรหันต์ชั่วครู่ เวลานี้ไม่มีสมบัติ ไม่มีพี่น้องพ่อแม่ ไม่มีตนไม่มีตัว เราจะไปนิพพาน ไม่เกี่ยวข้องกับอะไรทั้งสิ้น มันจะตายก็ตายไป ไม่ตายก็แล้วไป ภาวนาไปนิพพาน

16. เราจะเดินทางไปนิพพานจะทำอย่างไร จะขี่เครื่องบินก็ไม่ถึง ขึ้นจรวดก็ไม่ถึง ถ้าทำได้บันไดแก้วบันไดทองจะปรากฏมาเองไม่ต้องเดินเหนื่อย

17. บางคนปรามาสบุญ คิดว่าเราไปวัดทุกวัน ทำไมจึงยังมีความทุกข์ มีคนอิจฉาริษยามีคนรังแก ไม่ไปทำบุญจะดีกว่า ไปทำบุญก็ป่วยไข้ คนไม่ไปทำบุญเขาก็อยู่สบายดี การปรามาสบุญอย่างนี้ เป็นการไม่เชื่อบุญก็จะไกลนิพพาน

18. ผู้ที่ประมาทในการทำบุญ คิดเสียว่าทำบุญให้ทานบ่อย ๆ ก็ยังทุกข์ คนที่ไม่ใคร่จะทำบุญให้ทานก็ยังมีความสุขได้ บุคคลเหล่านั้นจะไกลจากทางสุขยิ่งนัก มีอบายภูมิทั้ง 4 เป็นที่เกิดที่ตายเสมอ

19. คนไปวัดมี 3 ประเภท คือ 1 ไปขอพึ่งบารมีพระพุทธเจ้าเวลาเจ็บป่วยเดือดร้อน ฉิบหาย เวลาดีไม่นึกถึง ถ้าไปก็ต้องเอาของมาล่อจึงไป เช่น วัดมีลิเก รำวง การไปวัดเช่นนี้ ได้บุญนิดเดียว 2 ใจไม่เข้าวัด มีแต่ความสงสัยแต่ไปขอโชคลาภ ไปหาหมอดู คนทรง เช่นนี้ก็ไม่ได้บุญ แต่มาเสียเงิน 3 คนตั้งใจจะไปทำบุญโดยเฉพาะ ตั้งสัจจะไว้ว่าจะมาก็มา เป็นคนผู้เดียวอย่างแท้จริง

20. เราอาศัยพระศาสนาเพิ่มบุญไปเรื่อย ๆ วัดที่พระพุทธเจ้าสร้างไว้เก่าไปผุพังไปตามกาลเวลา แต่บุญบารมีของพระพุทธองค์ก็ยังคงอยู่ แท้ที่จริงแม้ว่าสถานที่ปรักหักพังแล้ว แต่ตั้งใจทำบุญกับพระพุทธเจ้าแล้วก็จะได้บุญมาก

21. ศาสนาที่จะทำให้หลุดพ้นจากทุกข์ มีศาสนาเดียว คือ พุทธศาสนา

22. ทางที่จะทำให้หลุดพ้นจากทุกข์ ก็คือ ทาน ศีล ภาวนา เมตตา กรุณา มุทิต อุเบกขา จะดับทุกข์ในใจได้

23. ถ้าเราไม่ยอมเป็นทุกข์ ก็คือ รัก(หวง)ทุกข์ พยายามไขว่คว้าหาความสุข ก็จะยิ่งเพิ่มทุกข์ขึ้นอีก

24. กิเลสมาร คือ ความอยากทุกอย่าง อยากได้ อยากดี อยากสวย อยากเป็นเศรษฐี อยากถูกล็อตเตอรี่รางวัลที่ 1 ที่อยากได้นิพพานหายาก ไม่มีใครต้องการนิพพาน

25. นิพพานอยู่ไกล ถ้าจะไปก็ต้องออกเดินตั้งแต่วันนี้ อย่างไปทำบุญใส่บาตร ค่ำมาก็สวดมนต์ไหว้พระ เจริญเมตตาภาวนา ตัดกิเลสลดตัณหา เดินทุกวันมันก็ใกล้เข้าไปทุกวัน ขอให้จิตใจมั่นคงกับศาสนา มั่นคงกับศีลกับธรรมก็เท่ากับเดินไปนิพพานใกล้เข้าไปทุกวัน ๆ ถ้าจิตใจไม่ยินดีซึ่งบุญมันก็ไกล อุปมาเหมือนถ่อเรือใหญ่ทวนน้ำ

26. คนมาสร้างกรรมชั่วนี่ ไม่แน่ว่าจะเป็นคนไม่ดี ที่จริงมาใช้เวรเก่าเวร 500 ชาติ อย่างท่านองคุลีมาร

27. คนเราทุกคนเกิดมาแล้วจะมีติดตัวมา 2 อย่างคือ วาสนาทำบุญ 1 วาสนาทำบาป 1 สองอย่างนี้เป็นเหตุ ถ้ามีวาสนาบาปก็จะทำบาปไปเรื่อย ๆ วาสนาบุญก็จะทำบุญไปเรื่อย ๆ

28. คนทำผิดโทษก็ตกอยู่กับคนทำ เราไปเห็นแล้วอย่าไปเก็บเอามาบ่นว่านินทาเล่าไม่รู้หยุด ทำให้เกิดโทษปัจจุบันขึ้นแก่เรา โทษอันนั้นจะเป็นกรรมเป็นเวร เรียกว่าเป็นโทษกรรม อย่างเราเห็นคนเขาฆ่าคนหรือสัตว์ เราก็เล่าให้คนฟังไปเรื่อย ๆ ในที่สุดเราจะเป็นผู้ฆ่าคน ๆ นั้น ด้วยคำพูดของเรา ถ้าเราไม่เล่าเรื่องนั้นก็จบไป การเล่าต้องเล่าให้พอดี อย่าเอาโทษมาให้เรา

29. คุณอันใดดีให้หมั่นสร้าง อย่าได้อ้างแดนภายหลัง
ความทุกข์เที่ยงมาทันไม่ร้างใครช่างสร้างจักเป็นบุญแล

30. ศีลก็มีหลายข้อ ที่จริงแล้วมีหนึ่ง คือ เจตนางดเว้นกรรมชั่ว

(ลงภาพประกอบ)

บทสวดมนต์หลวงพ่อครูบาเจ้าชัยยะวงศาพัฒนา

วัดพระพุทธบาทห้วยต้ม อ.ลี้ จ.ลำพูน

นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

พุทธังชีวิตตัง ยาวะนิพพานัง สะระณังคัจฉามิ

ธัมมังชีวิตตัง ยาวะนิพพานัง สะระณังคัจฉามิ

สังฆังชีวิตตัง ยาวะนิพพานัง สะระณังคัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธังชีวิตตัง ยาวะนิพพานัง สะระณังคัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมังชีวิตตัง ยาวะนิพพานัง สะระณังคัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆังชีวิตตัง ยาวะนิพพานัง สะระณังคัจฉามิ

ตติยัมปิ พุทธังชีวิตตัง ยาวะนิพพานัง สะระณังคัจฉามิ

ตติยัมปิ ธัมมังชีวิตตัง ยาวะนิพพานัง สะระณังคัจฉามิ

ตติยัมปิ สังฆังชีวิตตัง ยาวะนิพพานัง สะระณังคัจฉามิ

พุทธัง สะระณังคัจฉามิ

ธัมมัง สะระณังคัจฉามิ

สังฆัง สะระณังคัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณังคัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณังคัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณังคัจฉามิ

ตติยัมปิ พุทธัง สะระณังคัจฉามิ

ตติยัมปิ ธัมมัง สะระณังคัจฉามิ

ตติยัมปิ สังฆัง สะระณังคัจฉามิ

อิติปิโสภะคะวา อะระหังสัมมาสัมพุทโธ
วิชาจรณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมนุสสานัง
พุทโธ ภะคะวาติ
สวากขาโต ภะคะวะตาธัมโม
สันทิฏฐิโก อกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก
ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ
สุปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
อุชุปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
ญายะปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
สามีจิปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะ ยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา
เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย
ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชลีกะระนีโย
อนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

เยจะพุทธา

เยจะพุทธา อตีตะจา เยจะพุทธา อนาคาตา ปัจจุปันนา
จะเยจะพุทธา อะหังวันทามิ สัพพะทา (พระพุทธเจ้า)
เยจะธัมมา อตีตะจา เยจะธัมมา อนาคาตา ปัจจุปันนา
จะเยจะธัมมา อะหังวันทามิ สัพพะทา (พระธรรมเจ้า)
เยจะสังฆา อตีตะจา เยจะสังฆา อนาคาตา ปัจจุปันนา
จะเยจะสังฆา อะหังวันทามิ สัพพะทา (พระสังฆเจ้า)
เยจะปะทะ อตีตะจา เยจะปะตา อนาคาตา ปัจจุปันนา
จะเยจะปะตา อะหังวันทามิ สัพพะทา (พระพุทธบาท)
เยจะธาตุ อตีตะจา เยจะธาตุ อนาคาตา ปัจจุปันนา
จะเยจะธาตุ อะหังวันทามิ สัพพะทา (พระธาตุเจดีย์)
เยจะถูปา อตีตะจา เยจะถูปา อนาคาตา ปัจจุปันนา
จะเยจะถูปา อะหังวันทามิ สัพพะทา (พระสถูปเจดีย์)
เยจะโพธิง อตีตะจา เยจะโพธิง อนาคาตา ปัจจุปันนา
จะเยจะโพธิง อะหังวันทามิ สัพพะทา (พระศรีมหาโพธิ์)
เยจะรัตนปัลลังกั๋ง อตีตะจา เยจะรัตนปัลลังก๋า อนาคาตา ปัจจุปันนา
จะเยจะรัตนปัลลังกั๋ง อะหังวันทามิ สัพพะทา (บัลลังพระพุทธเจ้า)
เยจะพิมพา อตีตะจา เยจะพิมพา อนาคาตา ปัจจุปันนา
จะเยจะพิมพา อะหังวันทามิ สัพพะทา (พระพุทธรูป)
เยจะโมลี อตีตะจา เยจะโมลี อนาคาตา ปัจจุปันนา
จะเยจะโมลี อะหังวันทามิ สัพพะทา (ยอดพระเกศ)
เยจะเกศา อตีตะจา เยจะเกศา อนาคาตา ปัจจุปันนา
จะเยจะเกศา อะหังวันทามิ สัพพะทา (พระเกศ)
เยจะทันตา อตีตะจา เยจะทันตา อนาคาตา ปัจจุปันนา
จะเยจะทันตา อะหังวันทามิ สัพพะทา (พระเขี้ยวแก้ว)
เยจะจุฬามณี อตีตะจา เยจะจุฬามณี อนาคาตา ปัจจุปันนา
จะเยจะจุฬามณี อะหังวันทามิ สัพพะทา อะหังวันทามิ สิระสา
(พระเกศแก้วจุฬามณีเจดีย์สถาน)

ปารมี ๓๐ ทัศ (บารมี ๓๐ ทัศ)

อิติปิโส ภะคะวา ทานะปารมีสัมปันโน ทานะอุปะปารมีสัมปันโน ทานะปะระมัตถะปารมีสัมปันโน ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาปารมีสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา ศีละปารมีสัมปันโน ศีละอุปะปารมีสัมปันโน ศีละปะระมัตถะปารมีสัมปันโน ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาปารมีสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา เนกขัมมะปารมีสัมปันโน เนกขัมมะอุปะปารมีสัมปันโน เนกขัมมะปะระมัตถะปารมีสัมปันโน ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาปารมีสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา ปัญญาปารมีสัมปันโน ปัญญาอุปะปารมีสัมปันโน ปัญญาปะระมัตถะปารมีสัมปันโน ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาปารมีสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา วิริยะปารมีสัมปันโน วิริยะอุปะปารมีสัมปันโน วิริยะปะระมัตถะปารมีสัมปันโน ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาปารมีสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา ขันติปารมีสัมปันโน ขันติอุปะปารมีสัมปันโน ขันติปะระมัตถะปารมีสัมปันโน ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาปารมีสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา สัจจะปารมีสัมปันโน สัจจะอุปะปารมีสัมปันโน สัจจะปะระมัตถะปารมีสัมปันโน ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาปารมีสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา อธิษฐานะปารมีสัมปันโน อธิษฐานะอุปะปารมีสัมปันโน อธิษฐานะปะระมัตถะปารมีสัมปันโน ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาปารมีสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา เมตตาปารมีสัมปันโน เมตตาอุปะปารมีสัมปันโน เมตตาปะระมัตถะปารมีสัมปันโน ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาปารมีสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา อุเบกขาปารมีสัมปันโน อุเบกขาอุปะปารมีสัมปันโน อุเบกขาปะระมัตถะปารมีสัมปันโน ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาปารมีสัมปันโน

อิติปิโส ภะคะวา ทะสะปารมีสัมปันโน ทะสะอุปะปารมีสัมปันโน ทะสะปะระมัตถะปารมีสัมปันโน ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาปารมีสัมปันโน

อิติปิโสภะคะวา พุทโธ อะนัตตา ธิคุโณ วะตะโส ภะคะวา อิติปิ

ถนนชัยยะวงศาพัฒนา

ถนนทางเข้าวัดม่วงคำ

ถ่ายเมื่อหลวงปู่ครูบาเจ้าชัยยะวงศา มาเยี่ยมวัดม่วงคำ

ภาพหลวงปู่ครูบาเจ้าชัยยะวงศา และ พระธาตุข้อพระหัตถ์

ภาพเมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2543 ในวันฉลองวิหารวัดม่วงคำ

ภาพเมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2543 ในวันฉลองวิหารวัดม่วงคำ

ภาพพระวิหารวัดม่วงคำ
ที่หลวงปู่ครูบาเจ้าชัยยะวงศา
สร้างเสร็จเมื่อวันที่ 19 มีค. 2543

บทสมาทานพระกัมมัฏฐาน

"นั่งขัดสมาธิ พนมมือขึ้นจรดหน้าผาก แล้วว่า"

๐ นะโมพุทธายะ นะโมธัมมายะ นะโมสังฆายะ (3 จบ)

๐ อัปปะมาโนพุทโธ อัปปะมาโนธัมโม อัปปะมาโนสังโฆ (3 จบ)

๐ พุทโธเมนาโถ ธัมโมเมนาโถ สังโฆเมนาโถ

กัมมัฏฐานัง เมนาถัง กัมมัฏฐานะ ตายะกาจะริโย เมนาโถ (3 จบ)

อะหัง ภันเต พุทธานุสสติ กัมมัฏฐานัง ยาจามิ

พุทธานุสสติ กัมมัฏฐานัง เต ทโนภันเต

อะหัง ภันเต ธัมมานุสสติ กัมมัฏฐานัง ยาจามิ

ธัมมานุสสติ กัมมัฏฐานัง เต ทโนภันเต

อะหัง ภันเต สังฆานุสสติ กัมมัฏฐานัง ยาจามิ

สังฆานุสสติ กัมมัฏฐานัง เต ทโนภันเต

อะหัง ภันเต พรหมวิหารัง กัมมัฏฐานัง ยาจามิ

พรหมวิหารัง กัมมัฏฐานัง เต ทโนภันเต

อะหัง ภันเต สมถกัมมัฏฐานัง วิปัสสนากัมมัฏฐานัง ยาจามิ

สมถกัมมัฏฐานัง วิปัสสนากัมมัฏฐานัง เต ทโนภันเต

อะหัง ภันเต ปีติ อุปะจาระ สะมะธิง ยาจามิ เต ทโนภันเต

"ภันเต ข้าแต่พระแก้วเจ้า ๕ จำพวก บัดนี้ผู้ข้าจะขอภาวนายัง พุทธคุณเจ้า ธัมมะคุณเจ้า สังฆคุณเจ้า พรหมวิหารสี่เจ้า สมถกัมมัฏฐาน วิปัสสนากัมมัฏฐานเจ้า ดวงประเสริฐ จงมาบังเกิดในตนตัว จิตใจแห่งข้า ในอิริยาปะทะอันข้านั่งภาวนานี้แท้ ดีหลีแด่เทอญ"

ปฏิบัติกัมมัฏฐาน

นั่งขัดสมาธิเอาขาขวาทับขาซ้าย เอามือขวาทับมือซ้าย ถ้ามีลูกประคำ ให้นับลูกประคำในขณะภาวนา การภาวนาควรใช้ปัญญาพิจารณา ถึงพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ และความหมายของแต่ละคำที่ใช้ท่องภาวนาอันมีพระไตรลักษณ์เป็นต้น เพื่อปลูกฝังคุณธรรม ความดีให้เกิดขึ้นภายในจิตใจของผู้ปฏิบัติเอง

๐ อิติปิโสภะคะวา อะระหังสัมมาสัมพุทโธ วิชาจรณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ และกำหนดคำภาวนาต่อดังนี้ พุทโธ... พุทโธ... พุทโธ...(ภาวนาไปจนกว่าจะนับลูกประคำครบ ๑ รอบ หรือนานตามต้องการ)

๐ สวากขาโต ภะคะวะตาธัมโม สันทิฏฐิโก อกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ

สวากขาโต ภะคะวะตาธัมโม, สวากขาโต ภะคะวะตาธัมโม,

สวากขาโต ภะคะวะตาธัมโม, และกำหนดคำภาวนาต่อดังนี้ ธัมโม... ธัมโม... ธัมโม...(ภาวนาไปจนกว่าจะนับลูกประคำครบ ๑ รอบ หรือนานตามต้องการ)

๐ สุปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะ ยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชลีกะระนีโย อนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

สุปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,สุปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สุปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ และกำหนดคำภาวนาต่อดังนี้ สังโฆ... สังโฆ... สังโฆ... (ภาวนาไปจนกว่าจะนับลูกประคำครบ ๑ รอบ หรือนานตามต้องการ)

เมตตา เมตตา เมตตา... (ภาวนาไปจนกว่าจะนับลูกประคำครบ ๑ รอบ หรือนานตามต้องการ)

กรุณา กรุณา กรุณา... (ภาวนาไปจนกว่าจะนับลูกประคำครบ ๑ รอบ หรือนานตามต้องการ)

มุทิตา มุทิตา มุทิตา... (ภาวนาไปจนกว่าจะนับลูกประคำครบ ๑ รอบ หรือนานตามต้องการ)

อุเบกขา อุเบกขา อุเบกขา... (ภาวนาไปจนกว่าจะนับลูกประคำครบ ๑ รอบ หรือนานตามต้องการ)

เมื่อนั่งสมาธิพอสมควรแก่เวลาแล้ว ก็ให้ยกเอา "พระไตรลักษณ์" คือ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ขึ้นมาพิจารณา ภาวนาต่อไปไม่ต้องนับลูกประคำ

อะหัง นามะรูปัง อนิจจัง อะหัง นามะรูปัง อนิจจัง

อะหัง นามะรูปัง อนิจจัง...

อะหัง นามะรูปัง ทุกขัง อะหัง นามะรูปัง ทุกขัง

อะหัง นามะรูปัง ทุกขัง...

อะหัง นามะรูปัง อนัตตา อะหัง นามะรูปัง อนัตตา

อะหัง นามะรูปัง อนัตตา...

(นามรูปไม่เที่ยงเป็นทุกข์แล้วก็สลายตัวไป)

นิจจัง วัตตะ นิพพานัง

สุขัง วัตตะ นิพพานัง

สารัง วัตตะ นิพพานัง

นิพพานัง ปรมัง สุขัง

(นิพพานมั่นเที่ยงเป็นสุข มีสาระเป็นแก่นสาร นิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง)

ปลงกัมมัฏฐาน

"พนมมือจรดหน้าผาก แล้วว่า"

"สาธุ ผู้ข้าภาวนายัง พุทธคุณเจ้า ธรรมคุณเจ้า สังฆคุณเจ้า พรหมวิหารสี่เจ้า สมถกัมมัฏฐาน วิปัสสนากัมมัฏฐานเจ้าดวงประเสริฐ ประมาณเท่านี้แล้ว ข้าขอสุมา ยอไว้เหนือหัวแห่งข้าก่อนแล" เสร็จแล้วกล่าวคำอธิษฐาน

อิมัง ภาวนากัมมัง นิพพานะปัจจะโย โหตุเม นิจจัง (๓ ครั้ง)

คำบูชาพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตาธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

วันทาหลวง

วันทามิ พุทธัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะเม ภันเต

วันทามิ ธัมมัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะเม ภันเต

วันทามิ สังฆัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะเม ภันเต

วันทามิ คุรุอุปัชฌาย์อาจาริโย สัพพะเมโทสัง ขะมะถะเม ภันเต

วันทามิ กัมมัฏฐาโน สัพพะเมโทสัง ขะมะถะเม ภันเต

วันทามิ อาราเม พัทธสีมายัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะเม ภันเต

วันทามิ เจติยัง สัพพัง สัพพะฐาเน ปะติฏฐิตา สรีระธาตุ มหาโพธิง

พุทธะรูปัง สะกะลังสะทา นาคะโลเก เทวะโลเก พรัหมะโลเก

ชมภูทีเป ลังกาทีเป สรีระธาตุโย เกศาธาตุโย อะระหันตาธาตุโย

เจติยัง คันธะกุฎิง จะตุราสี ติสะหัสเส ธัมมักขันเธ สัพเพตัง

ปาทะเจติยัง อะหัง วันทามิ ธาตุโย อะหัง วันทามิ ตุระโส

อะหัง วันทามิ สัพพะทา อะหัง วันทามิ สิระสา (กราบ ๓ ครั้ง)

วันตาแปล[+] (วันทาแปล)

ภันเต ข้าแห่งเจ้ากู อะหัง อันว่าข้า วันทามิ ข้าก็ไหว้บัดนี้ ปาเต ยังตีนทั้งคู่ ตุมหากัง แห่งเจ้ากู ตุมเห อันว่าเจ้ากู ขะมะถะ จงอด อัปราธัง ยังโทษอันเกิดมี สัพัง ทั้งมวล เม แก่ข้าเถอะ

ภันเต ข้าแห่งเจ้ากู ปุญญัง อันว่าบุญ มะยา อันข้า กะตัง หากได้กระทำแล้ว สามินา อันว่าเจ้ากูตนเป็นแก่ อนุโมทิตัพพัง พึงยินดีใจ้ๆ

ปุญญัง อันว่าบุญ สามินา อันว่าเจ้ากูตนเป็นแก่ กะตัง หากได้กระทำแล้ว ตาตัพพัง พึงหื้อ มัยหัง แก่ข้าเถอะ

สาธุ ข้าแห่งเจ้ากู ตนเป็นสัพปุริสะอันดี อะหัง อันว่าข้า อนุโมทามิ ข้าก็ยินดีใจ้ๆ สาธุ ซึ่งบุญแห่งเจ้ากูแล

วันทาน้อย (ขอขมาครูบาอาจารย์)

วันทามิ ภันเต สัพพัง อัปราธัง ขะมะถะเม ภันเต
มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อนุโมทิตัพพัง
สามินา กะตัง ปุญญัง มัยหัง ตาตัพพัง
สาธุ สาธุ อนุโมทามิ (กล่าวทั้งบท ๓ จบ)

บทกรวดน้ำ

อิมินา บุญญะกัมเม นาจะ ภาเว ภาวนา มัยหัง พุทธิสัง

สัพเพ เทวา สุขิตา โหตุ

สัพเพ อารักขา สุขิตา โหตุ

สัพเพ เปตตา สุขิตา โหตุ

สัพเพ มิจฉาทิฏฐิ สุขิตา โหตุ

อิมินา บุญญะกัมเม นาจะ ภาเว ภาวนัง มัยหัง พุทธิสัง

อะหัง มาตาปิตา สุขิตา โหตุ

อะหัง ญาติกา สุขิตา โหตุ

อญาติกา สุขิตา โหตุ

อิมินา บุญญะกัมเม นาจะ ภาเว ภาวนัง มัยหัง พุทธิสัง

อะหัง อาจาริยุ อุปัชฌายะ สุขิตา โหตุ

มหาราชา สุขิตา โหตุ

อุปราชา สุขิตา โหตุ

มหาชนา มหาราชา สุขิตา โหตุ

อิมินา บุญญะกัมเม นาจะ ภาเว ภาวนัง มัยหัง พุทธิสัง

สัพเพ สัตตา อะเวรา โหตุ

อัพยา ปัชฌา โหตุ

อะนีฆา โหตุ

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

สัพเพ สัตตา สุขิตา โหตุ

สัตสุข สัตสุข สัตสุข

คำไหว้ครูบาเจ้าชัยยะลังก๋า

นะโม ๓ จบ

สาธุ อะหัง นะมามิ พระอาจาริเยนะ ชัยยะลังก๋า ภิกขุ ภาวะ สีละวันต๋า อรัญญาวาสี กะต๋าทิก๋า นังวา ปุญญังโน คุณโน เมนาโถ สิระสานะมามิฯ

คำไหว้ครูบาเจ้าศรีวิชัย (วัดบ้านปาง)

สาธุ อะหัง นะมามิ พระอาจาริเยนะ พระศรีวิชัยยาชะนะภิกขุ ภาวะ มหาเถระ สีละวันต๋า กะต๋าปุญญัง นานา ปฏิสังขาระ วะระพุทธะสาสะนัง อะระหัตตะ โพธิสัตโต๋ คุณโน เมนาโถ สิระสานะมามิ โรคะภัยยัง วินาสสันตุเมฯ

คำไหว้ครูบาเจ้าอภิชัยขาวปี (วัดพระพุทธบาทผาหนาม)

สาธุ อะหัง นะมามิ พระอภิชัยยาชะนะภิกขุ เสตะเถระ สีละวันต๋า นะวะโลกุตตะระ ธัมมะ บัณฑิตตั๋ง กะตั๋ง ปุญญัง ปะฏิสังขาระ วะระพุทธะสาสะนัง อะระหัตตะ โพธิสัตโต๋ ปุญญังโน เมนาโถ สิระสา นะมามิฯ

คำไหว้ครูบาเจ้าพรหมจักร (วัดพระพุทธบาทตากผ้า)

สาธุ อะหัง นะมามิ พระอาจาริเยนะ พรหมจักกะภิกขุ เถระ สัจจะ อรัญญาวาสี ธัมมะบัณฑิตตั๋ง ปุญญังโน สุปฏิปันโน ภะคะวะโต๋ สาวะกะสังโฆ สัตตะสะหัสสะ ศิเลเส นิโลทะกา อะนากา ปัตโต๋ อะหัง อะริโย สิระสานะมามิฯ

คำไหว้ครูบาเจ้าชัยยะวงศาพัฒนา (วัดพระพุทธบาทห้วยต้ม)

สาธุ อะหัง นะมามิ พระชัยยะวงศาภิกขุ อะริเยนะ อังคาระวิชัยโย บัณฑิตโต๋ ทะสะป๋าระมีโย ทะสะอุปะป๋าระมีโย ทะสะปรมัตถะป๋าระมีโย กะต๋า ปุญญังโน เมนาโถ เมนาถัง สิระสา นะมามิฯ

คำอาราธนาศีลห้า

"สาธุ โอกาสะ มะยัม ภันเต๋ ติสะระเณ นะสะหะ ปัญจะสีลานิยาจามะ
ทุติยัมปิ มะยัม ภันเต๋ ติสะระเณ นะสะหะ ปัญจะสีลานิยาจามะ
ตติยัมปิ มะยัม ภันเต๋ ติสะระเณ นะสะหะ ปัญจะสีลานิยาจามะ สาธุ โอกาสะ"

คำอาราธนาศีลแปด

"สาธุ โอกาสะ มะยัม ภันเต๋ ติสะระเณ นะสะหะ อัฏฐะ สีลานิยาจามะ
ทุติยัมปิ มะยัม ภันเต๋ ติสะระเณ นะสะหะ อัฏฐะ สีลานิยาจามะ
ตติยัมปิ มะยัม ภันเต๋ ติสะระเณ นะสะหะ อัฏฐะ สีลานิยาจามะ สาธุ โอกาสะ"

(ถ้าเอาศีลคนเดียว ให้เปลี่ยน "มะยัมภันเต๋" เป็น "อะหัมภันเต๋" เปลี่ยน "ยาจามะ" เป็น "ยาจามิ")

คำอธิษฐานเมื่อรับศีลแปด

"อิมัง อัฏฐะสีลัง สมาธิยามิ" (๓ ครั้ง)

คำถวายผ้ากฐิน

อิมัง ภันเต สะปะริวารัง กะฐินะจีวะระทุสสัง สังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต สังโฆ อิมัง สะปะริวารัง กะฐินะทุสสัง ปะฏิคคันหาตุ ปฏิคคะเหตวา จะ อิมินา ทุสเสนะ กะฐินัง อัตถะระตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ผ้ากฐินจีวรกับทั้งบริวารนี้ แก่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จงรับผ้ากฐิน กับทั้งบริวารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย รับแล้วจงกรานกฐินด้วยผ้านี้ เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญ

คำถวายสังฆทาน

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคันหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ภัตตาหารกับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ภัตตาหารกับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญ

คำถวายพระพุทธรูป

อิมัง ภันเต พุทธรูปัง สังฆัสสะ โอโณชะยามะ อายะติงสาสะนัสสะ อะติโรจะนายะ ถาวะรายะ จะ สาธุ โน ภันเต สังโฆ อิมัง พุทธรูปัง ปะฏิคคันหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่ท่านทั้งหลายผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ซึ่งพระพุทธรูปนี้แก่พระสงฆ์ เพื่อความรุ่งเรือง และเพื่อความถาวร แห่งพระศาสนาต่อไป ข้าแต่ท่านทั้งหลายผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับ ซึ่งพระพุทธรูปนี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายสิ้นกาลนาน เทอญฯ

คำถวายเสนาสนะ กุฏิ วิหาร

อิมานิ มะยัง ภันเต เสนาสะนานิ อาคะตานาคะตัสสะ จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ เสนาสะนานิ ปะฏิคคันหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายเสนาสนะเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ผู้มีในทิศทั้ง ๔ ที่มาแล้วก็ดี ยังไม่มาก็ดี ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับเสนาสนะเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญฯ

คำถวายผ้าป่า

อิมานิ มะยัง ภันเต ปังสุกูละจีวะรานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ปังสุกูละจีวะรานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ผ้าบังสุกุลจีวรกับทั้งบริวารเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ผ้าบังสุกุลจีวรกับทั้งบริวารเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญฯ

คาถาเงินล้าน

(ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี)

สัมปะจิตฉามิ

นาสังสิโม

พรหมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายันติ

พรหมา จะ มหาเทวา อภิลาภา ภะวันตุเม

มหาปุญโญ มหาลาโภ ภะวันตุเม

มิเตพาหุหะติ

พุทธะมะอะอุ นะโมพุทธายะ

วิระทะโย วิระโคนายัง

วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา

วิระอิตถิโย พุทธัสสะ

มานี มามะ พุทธัสสะ สวาโหม

สัมปะติจฉามิ

เพ็ง เพ็ง พา พา หา หา ฤา ฤา

คุณใหญ่ เกาะกูด - คุณกลาง โพธาราม	4,000 บาท
คุณปราณีย์ หงสธานากร และครอบครัว	3,000 บาท
คุณจำนงค์ นุชประเสริฐ และครอบครัว	3,000 บาท
คุณรัชนี สุขประเสิรฐศรีและครอบครัว	1,000 บาท

และคณะศิษย์ หลวงพ่อครูบาเจ้าชัยยะวงศาพัฒนา

คุณพ่อสุทธิชัย เตชะธนะกิจ

คุณแม่จุ้ยเฮี๊ยะ แซ่โค้ว

คุณแม่บุญมณี พิทักษ์วรวงศ์

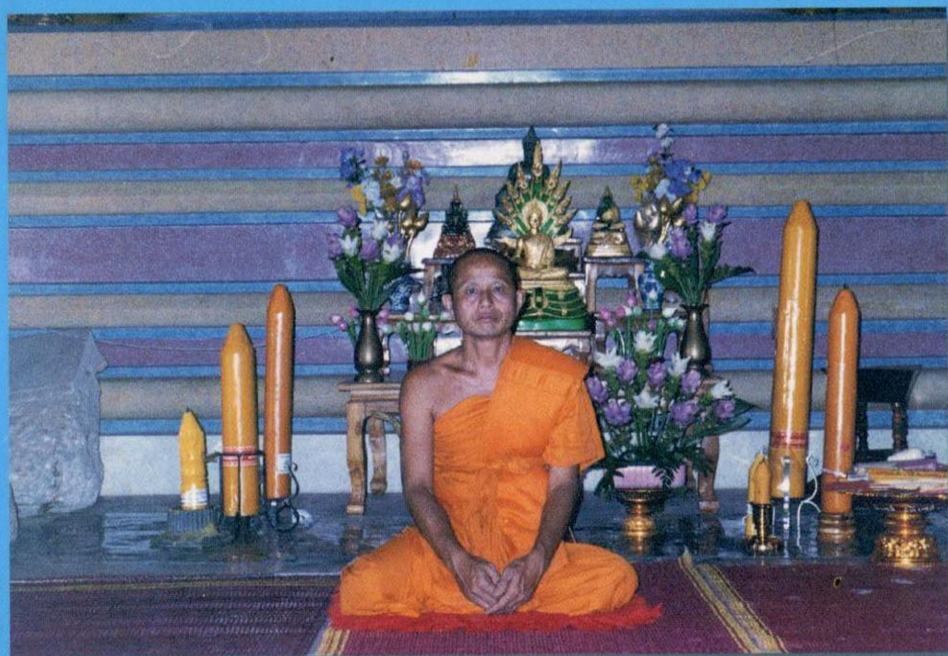
คุณแม่ฮุยเจ็ง แซ่แต้

คุณแม่มณีรัตน์ วงศ์สิริเดช

คุณกานต์สินี เสถียรพูนผล

อาตมาภูมิใจที่สุดที่ได้สืบทอดเจตนาของ
หลวงพ่อวงศ์ โดยมีญาติโยมเป็นกำลัง

"ศาสนาจะไม่ล่ม ถ้าญาติโยมอุปถัมภ์"

พระอาจารย์ปั๋น ปามุโจ
เจ้าอาวาสวัดม่วงคำ

ภาพงานฉลองพระวิหารวัดม่วงทองคำ เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2543